

О.П. Лобок¹, канд. фіз.-мат. наук, доц.,
 Б.М. Гончаренко¹, докт. техн. наук, проф.,
 Л.Г. Віхрова², канд.техн. наук, проф.,

¹Національний університет харчових технологій, м.Київ, Україна

²Центральноукраїнський національний технічний університет, м. Кропивницький, Україна

ЧИСЛОВЕ МОДЕЛЮВАННЯ ЗАДАЧІ ОПТИМАЛЬНОГО МІНІМАКСНОГО ГРАНИЧНОГО КЕРУВАННЯ ОБ'ЄКТАМИ З РОЗПОДІЛЕНИМИ ПАРАМЕТРАМИ

Однією із важливих і складних задач точкового і рухомого керування є вибір оптимальної стратегії керування для систем, що функціонують в умовах невизначеності. Тут розв'язані задачі вибору оптимального розташування точкових регуляторів і пошуку оптимального закону переміщення рухомого джерела на границі прямокутної області для процесу теплоперенесення, що протікає в умовах неповної інформації.

Нехай процес теплоперенесення в однорідній тонкій прямокутній пластині описується функцією $\varphi(x, t)$, яка в області $\mathcal{Q}_T = \Omega \times (0, T)$, де

$\Omega = \{(x_1, x_2) : 0 < x_1 < l_1, 0 < x_2 < l_2\}, l_1, l_2 > 0, T < \infty$, задовільняє рівняння

$$\frac{\partial \varphi(x, t)}{\partial t} = a \Delta_x \varphi(x, t) + f_1(x, t), \quad (x, t) \in \mathcal{Q}_T, \quad (1)$$

а на границі \mathcal{Q}_T – ще й додаткові умови

$$\varphi(x, 0) = f_0(x), \quad x \in \Omega; \quad \varphi(x, t) = \sum_{i=1}^N \delta(x - v_i(t)) u_i(t), \quad (x, t) \in \Gamma \times (0, T). \quad (2)$$

Тут $\Delta_x = \frac{\partial^2}{\partial x_1^2} + \frac{\partial^2}{\partial x_2^2}$ – двовимірний оператор Лапласа; $a > 0$ – коефіцієнт температуропровідності; Γ – границя прямокутної області Ω ; $\delta(x - y)$ – дельта-функція Дірака; $t \rightarrow v_i(t) \in \Gamma$ – вимірні функції, що задають Рух граничних джерел; $u_i(t) \in L_2(0, T)$ – функції керування; $f_0(x) \in L_2(\Omega)$, $f_1(x, t) \in L_2(\mathcal{Q}_T)$ – невідомі функції, що належать до області

$$S_t = \{(f_0, f_1) : G(f_0; f_1(\tau), 0 < \tau < t) \leq 1\}, \quad t \in (0, T], \quad (3)$$

$$\text{де } G(f_0; f_1(\tau), 0 < \tau < t) = F_0 \int_{\Omega} f_0^2(x) dx + F_1 \int_0^t \int_{\Omega} f_1^2(x, \tau) dx d\tau,$$

а F_0 , F_1 – додатні постійні величини, що відображають внесок завад f_0 і $f_1(t)$ в сумарне збурення, що діє на систему (1),(2).

Під розв'язком крайової задачі (1),(2) розуміємо таку функцію $\varphi(x, t) \in L_2(\mathcal{Q}_T)$, яка задовільняє наступну інтегральну тотожність

$$-\int_0^T \int_{\Omega} \varphi(x, t) \left(\frac{\partial \eta(x, t)}{\partial t} + a \Delta_x \eta(x, t) \right) dx dt = \int_{\Omega} f_0(x) \eta(x, 0) dx + \int_0^T \int_{\Omega} f_1(x, t) \eta(x, t) dx dt - a \sum_{i=1}^N \int_0^T u_i(t) \frac{\partial \eta(x, t)}{\partial n} \Big|_{x=v_i(t)} dt \quad \forall \eta(x, t) \in \Phi, \quad (4)$$

де $\frac{\partial}{\partial n}$ – похідна по зовнішній нормалі \vec{n} до границі Γ області Ω ,

$$\Phi = \{\eta(x, t) : \eta(x, t) \in H^{3,1}(\mathcal{Q}_T), \eta(x, T) = 0, x \in \Omega; \eta(x, t) = 0, (x, t) \in \Gamma \times (0, T)\},$$

$H^{3,1}(\mathcal{Q}_T)$ – соболівський простір.

Задача вибору оптимальної стратегії мінімаксного керування полягає в тому, щоб знайти вектор-функції $v^*(t) = [v_1^*(t), v_2^*(t), \dots, v_N^*(t)]^T$ і $u^*(t) = [u_1^*(t), u_2^*(t), \dots, u_N^*(t)]^T$ за умови

$$I(u^*, v^*) = \inf_v \inf_u I(u, v). \quad (5)$$

Оптимальне керування $u^*(t)$ оптимізаційної задачі (1), (2), що задовольняє необхідні умови оптимальності має вигляд

$$u_i^*(t) = \int_{\Omega} R_i^*(x, t) \varphi(x, t) dx, \quad R_i^*(x, t) = ad_i^{-1} \alpha^{-1}(t) g(x, t) h(v_i(t), t), \quad (6)$$

$$\text{де } \alpha(t) = 1 + a^2 \sum_{k=1}^N d_k^{-1} \int_t^T h^2(v_k(\tau), \tau) d\tau,$$

$$\begin{bmatrix} g(x, t) \\ h(x, t) \end{bmatrix} = \sum_{i=1}^{\infty} s_i e^{\lambda_i(t-T)} \begin{bmatrix} \omega_i(x) \\ r_i(x) \end{bmatrix}, \quad s_i = \int_{\Omega} S(x) \omega_i(x) dx. \quad (7)$$

Даний алгоритм був програмно реалізований на алгоритмічній мові Fortran 90 при таких початкових даних: $l_1 = 2.0$, $l_2 = 1.0$, $T = 2.0$, $F_0 = 0.25$, $F_1 = 2.0$, $a_i = 1.0$, $i = 1, 2, \dots, N$, $S(x) = 1.0$, $\varepsilon = 0.001$, $\rho_0 = 0.8$, число регуляторів $N = 5$, за значення коефіцієнта тепlopровідності a було взято 0.4, що відповідає коефіцієнту тепlopровідності мідної пластиини. Розмірність всіх величин задана в системі [метр, час, град. С°, ккал.].

В табл. 1. дано початкове розташування $z^0 = [z_1^0, z_2^0, \dots, z_N^0]^T$ точкових граничних регуляторів. Значення функції $J(z)$ при такому розташуванні керувань дорівнює $J(z^0) = 0.975632$. Оптимальне розташування регуляторів $z^* = [z_1^*, z_2^*, \dots, z_N^*]^T$, отримане за іншим алгоритмом, подано в табл. 2, причому $J(z^*) = 0.571874$.

Таблиця 1.

k	z_{1k}^0	z_{2k}^0
1	2.0	0.0
2	1.0	0.0
3	0.0	0.0
4	0.0	0.5
5	0.0	1.0

Таблиця 2.

k	z_{1k}^*	z_{2k}^*
1	1.349	0.0
2	1.0	0.0
3	0.651	0.0
4	0.0	0.5
5	0.651	1.0

На рис.1 зображені графіки оптимальних точкових керувань що оптимально розташовані на границі Γ області Ω в точках $z_i^* \in \Gamma$, $i = 1, 2, \dots, N$.

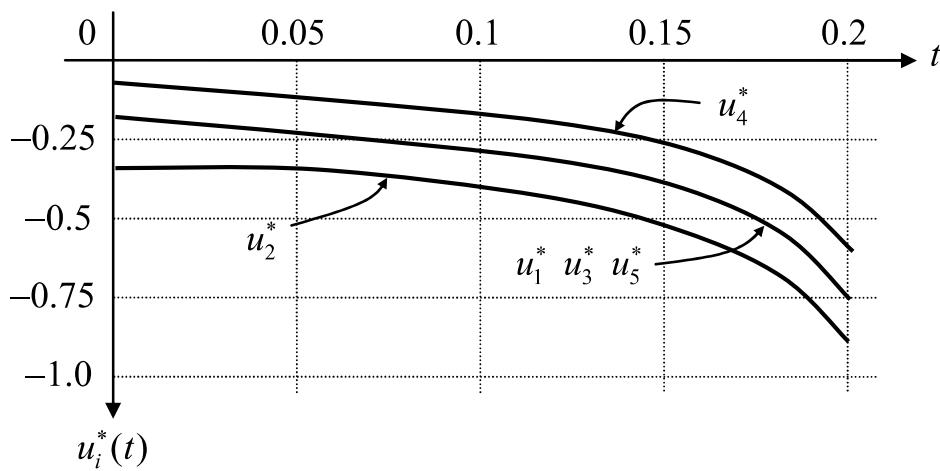

Рис. 1. Графіки оптимальних граничних точкових керувань.